

تحلیل فراوانی منطقه‌ای سیلاب با استفاده از تحلیل خوش‌های ترکیبی و گشتاورهای خطی

علی آهنی^۱, صمد امامقلی زاده^۲, سید سعید موسوی ندوشنی^۳ و خلیل اژدری^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه شهرورد، (نويسنده مسؤول: ali.ahani66@yahoo.com)

۲- دانشیار، دانشگاه شهرورد

۳- استادیار، دانشگاه شهید بهشتی

۴- تاریخ دریافت: ۹۲/۱۱/۲۱ تاریخ بذیرش: ۹۲/۱۱/۶

چکیده

مطالعات انجام گرفته نشان می‌دهد که روش‌های تحلیل خوش‌های، از کارآمدترین روش‌های منطقه‌بندي حوزه‌های آبخیز بهمنظور انجام تحلیل فراوانی منطقه‌ای سیلاب هستند. در این تحقیق بهمنظور استفاده از نقاط قوت و کم رنگ کردن نقاط ضعف دو گروه اساسی روش‌های تحلیل خوش‌های، یعنی خوش‌بندی سلسه مراتبی و خوش‌بندی افزایی، از ترکیب الگوریتم‌های خوش‌بندی Ward و K-means برای منطقه‌بندي حوزه‌های آبخیز سفیدرود بزرگ و ارس استفاده شده است. همچنین تأثیر انتخاب و به کارگیری برحی ویژگی‌های گرافیکی و فیزیوگرافیکی، فیزیوگرافیابی، ترکیب طول و عرض گرافیکی و مساحت سطح زهکشی به عنوان ویژگی‌های مورد استفاده در منطقه‌بندي حوزه‌های آبخیز سفیدرود و ارس می‌تواند بهترین گزینه برای حصول بیشترین تعداد مناطق همگن باشد. به علاوه، برای مناطقی که تا حدودی معیارهای همگنی را ارضا نمی‌کنند، استفاده از توزیع ویکی به عنوان توزیع منطقه‌ای، می‌تواند مفید باشد.

واژه‌های کلیدی: تحلیل فراوانی منطقه‌ای، گشتاورهای خطی، تحلیل خوش‌های، خوش‌بندی ترکیبی

مقدمه

قرار می‌گیرند. در زمینه تحلیل فراوانی منطقه‌ای سیلاب، موزلی (۱۳) خوش‌بندی سلسه مراتبی^۵ موجود در برنامه کامپیوتري BMDP2M را برای منطقه‌بندي حوزه‌های آبخیز در نیوزلند مورد استفاده قرار داد. تاسکر (۲۰) الگوريتم تمام پیوند را برای منطقه‌بندي حوزه‌های آریزونا در ایالات متحده به کار گرفت. ناتان و مکماهون (۱۴) عملکرد الگوريتم‌های تک پیوند، تمام پیوند، پیوند متوسط^۶ و Ward از مجموعه‌ی روش‌های خوش‌بندی سلسه مراتبی موجود در بسته‌ی آماری مطالعات اجتماعی (SPSS)^۷ را مقایسه کردند. بن (۲) الگوريتم K-means را برای تشخیص گروه‌بندی مناسب یک شبکه از ایستگاه‌های هیدرومتری در مانیتوبای جنوبی واقع در کانادا به کار گرفت. در این مطالعه آماره‌های سیلاب و طول و عرض گرافیایی ایستگاه‌ها به عنوان ویژگی‌های بردارهای مخصوصه انتخاب شدند. بنا بر نتایج مطالعه بن (۳) استفاده از متغیرهای یکسان مربوط به سیلاب برای تشکیل مناطق و متعاقب آن برای ارزیابی همگنی مناطق حاصل، منجر به تشکیل مناطقی می‌شود که اگرچه همگن هستند، اما ممکن است برای تحلیل فراوانی منطقه‌ای سیلاب مفید نباشند. بن و گول (۴) خوش‌بندی سلسه مراتبی را برای منطقه‌بندي حوزه‌های آبخیز کانادا به کار گرفتند.

استفاده از روش شاخص سیلاب دالریمپل (۶) برای تحلیل فراوانی منطقه‌ای به شکل نوین توسعه والیس (۱۴) زمانی آغاز شد که او این روش را در ترکیب با گشتاورهای وزنی احتمال^۸ و توزیع ویکی به عنوان روشی برای برآورد چندک‌ها در امتداد کران بالایی توزیع فراوانی به کار گرفت. در ادامه هاسکینگ و والیس (۹) روشی را برای تحلیل فراوانی منطقه‌ای بر اساس گشتاورهای خطی^۹ که پیش‌تر توسعه هاسکینگ (۸) معرفی شده بودند، ارائه کردند. آنها در این روش شاخص‌هایی را برای آزمودن همگنی مناطق و نکویی برآش توزیع منطقه‌ای معرفی کردند. کاربرد گشتاورهای خطی در زمینه‌ی مطالعات هیدرولوژی به شکل چشمگیری افزایش یافته است. پژوهش‌های کومار و همکاران (۱۰، ۱۲)، کومار و چاترجی (۱۱)، چاوشی و همکاران (۵) و سرکار و همکاران (۱۸) از جمله تحقیقات ارزشمندی هستند که در این مورد به مطالعه پرداخته‌اند. یکی از روش‌های منطقه‌بندي بهمنظور اجرای تحلیل فراوانی منطقه‌ای، استفاده از تحلیل خوش‌های^{۱۰} است. تحلیل خوش‌های گونه‌ای از روش‌های آماری چند متغیری است که برای خوش‌بندی داده‌ها، در گروه‌های مشابه مورد استفاده

1- Probability Weighted Moments (PWM)

2- Wakeby Distribution

3- L-moments

4- Cluster analysis

5- Hierarchical clustering

6- Single linkage

7- Complete linkage

8- Average Linkage

9- Statistical Package for the social sciences

هم می‌پیوندند و رودخانه سفیدرود را تشکیل می‌دهند. ذینفعان این حوزه استان‌های آذربایجان شرقی، اردبیل، تهران، زنجان، قزوین، کردستان، گیلان و همدان می‌باشند (شکل ۱).

حوزه‌ی آبخیز ارس دومین زیرحوزه‌ی بزرگ حوزه‌ی آبخیز دریای خزر و دارای مساحت ۳۹۵۳۴ کیلومتر مربع (در ایران) است. رود ارس از دو شاخه‌ی مجزا در ارمنستان و ترکیه تشکیل می‌شود که این دو شاخه در منتهی‌الیه شمال غربی ایران به هم می‌پیوندند. در ایران، ارس ابتدا وارد استان آذربایجان غربی و پس از آن آذربایجان شرقی شده و سپس به سمت شمال شرقی تغییر مسیر داده، وارد دشت معان در استان اردبیل می‌شود و در تازه کند از ایران خارج و وارد جمهوری آذربایجان می‌شود (شکل ۲).

در این پژوهش تعداد ۴۳ ایستگاه هیدرومتری حوزه‌ی سفیدرود و ۳۷ ایستگاه هیدرومتری حوزه‌ی ارس که دارای اطلاعات مورد نیاز جهت اجرای خوشبندی ترکیبی بودند، برای انجام تحلیل فراوانی منطقه‌ای مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

مبانی نظری و فرآیند مطالعه

نخستین گام پس از تعیین منطقه‌ی مورد مطالعه و تهیی داده‌های آماری مربوطه، انتخاب ویژگی‌ها و آماده‌سازی بردارهای مشخصه است. در این مرحله هدف انتخاب ویژگی‌های مؤثر بر واکنش سیلابی حوزه در منطقه‌ی مورد مطالعه است. یک خوشه از یک یا تعداد بیش‌تری بردار مشخصه^۱ تشکیل می‌شود. یک بردار مشخصه شامل چندین ویژگی اثربخش است. در این مرحله هدف بررسی ایستگاه‌هایی که می‌توانند برای منطقه‌بندی حوزه‌های آبخیز استفاده شوند، عبارتند از: ویژگی‌های فیزیوگرافیک، ویژگی‌های پوشش خاک، ویژگی‌های مرتبط با کاربری زمین، ویژگی‌های زهکشی حوزه، ویژگی‌های موقعیت جغرافیایی، ویژگی‌های هواشناسی، ویژگی‌های زمین‌شناسی حوزه، شاخص‌های زمان واکنش حوزه و شاخص‌های شکل حوزه. از میان ویژگی‌های مؤثر بر واکنش سیلابی سایت‌های مورد نظر در حوزه، با توجه به اطلاعات در دسترس، طول و عرض جغرافیایی به عنوان ویژگی‌های جغرافیایی، مساحت سطح زهکشی به عنوان ویژگی فیزیوگرافیک، ضریب رواناب به عنوان تابعی از پوشش خاک و متوسط بارندگی سالانه به عنوان یک ویژگی هواشناسی انتخاب شدند. خوشبندی ترکیبی بر اساس هر یک از این ویژگی‌ها و یا با استفاده از ترکیبات مختلف آنها به عنوان ویژگی‌های بردارهای مشخصه انجام گرفت.

1- Self-organizing feature maps

هنگامی که تحلیل خوشهای مبتنی بر ویژگی‌های سایت‌ها باشد، آماره‌های درون‌سایتی به عنوان مبنای یک آزمون مستقل همگنی مناطق نهایی قابل استفاده هستند (۹). همچنین برن و گول (۴) الگوریتم K-means را بر مجموعه‌ای از سایت‌های هیدرومتری در هند به منظور حصول مناطقی برای اجرای تحلیل فراوانی منطقه‌ای سیلاب، اعمال کردند. ویژگی‌های مورد استفاده در این مطالعه شامل مساحت حوزه، طول و شبی آبراهه‌ی اصلی رودخانه بودند.

راؤ و سرینیواس (۱۵) عملکرد الگوریتم‌های خوشبندی ترکیبی را روی ۲۶۵ ایستگاه هیدرومتری در ایالت ایندیانا در تحلیل فراوانی منطقه‌ای سیلاب مورد مطالعه قرار دادند. در این تحقیق عملکرد شاخص‌های مختلف صحت خوشبندی مورد بررسی silhouette width قرار گرفت که در میان آنها شاخص بهترین عملکرد را از خود نشان داد. همچنین بر اساس توانایی کمینه‌سازیتابع هدف و مقادیر شاخص‌های صحت خوشبندی ترکیب الگوریتم‌های Ward و K-means به عنوان روش بهینه برای منطقه‌بندی سایت‌های ایالت ایندیانا معرفی شد.

سرینیواس و همکاران (۱۹) همچنین عملکرد الگوریتم فازی c-means و نگاشتهای خودسازمانده^۲ را در زمینه‌ی منطقه‌بندی حوزه‌های آبخیز مورد بررسی قرار دادند. چاوشی و سلیمان (۵) نیز روش‌های معمول تحلیل خوشهای و روش فازی را در مورد ۷۰ سایت در شمال ایران مورد استفاده قرار دادند.

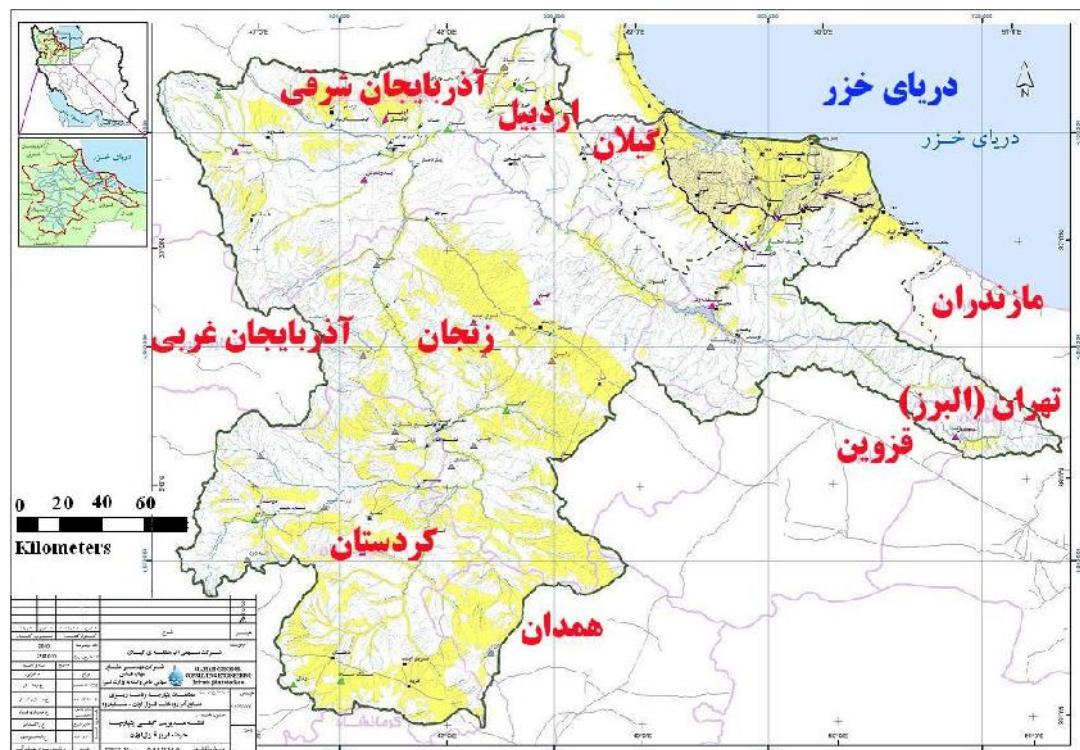
در مطالعه‌ی حاضر، هدف بررسی عملکرد روش خوشبندی ترکیبی حاصل از ترکیب الگوریتم‌های Ward و K-means برای منطقه‌بندی حوزه‌های آبخیز سفیدرود و ارس به منظور اجرای تحلیل فراوانی منطقه‌ای سیلاب است. همچنین تأثیر استفاده از چند ویژگی جغرافیایی، فیزیوگرافیک و هواشناسی در تشکیل مناطق همگن مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها

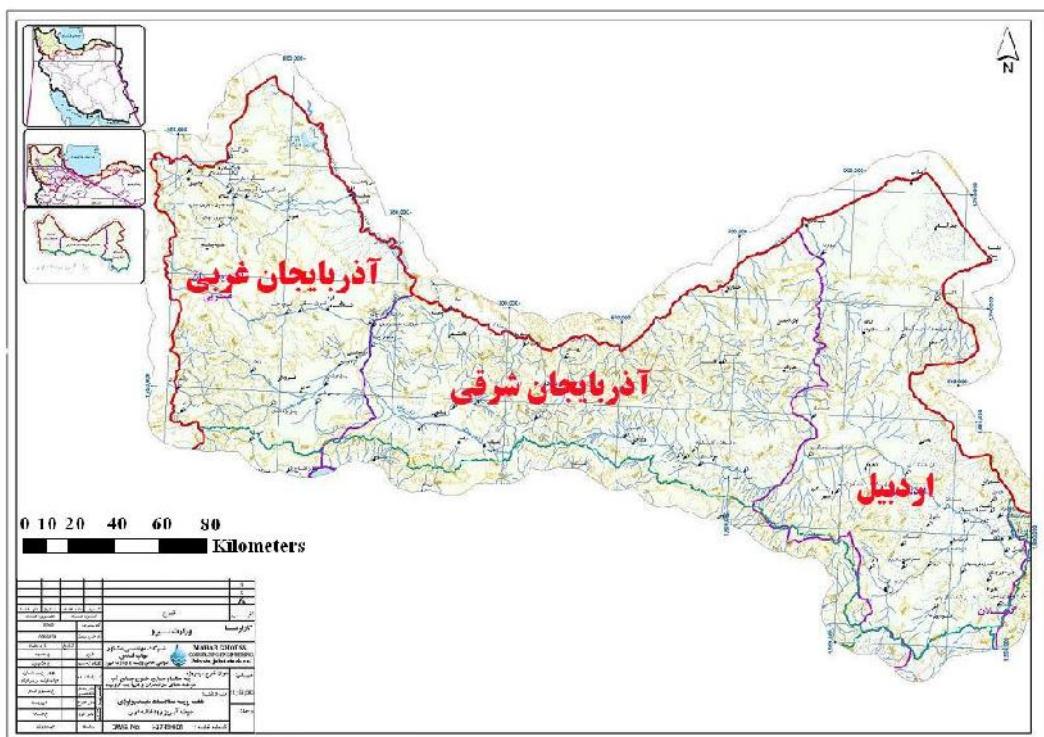
معرفی منطقه مورد مطالعه

حوزه‌ی آبخیز سفیدرود بزرگ با مساحت ۶۳۹۴۵ کیلومتر مربع، بزرگ‌ترین زیرحوزه‌ی حوزه‌ی آبخیز اصلی دریای خزر است و به خاطر وجود اقلیم‌های متفاوت و منابع غنی آب و خاک از اهمیت خاصی برخوردار است. این حوزه در محل تلاقی رشته کوه‌های البرز، زاگرس و مرکزی واقع شده است. این حوزه‌ی آبخیز از دو شاخه‌ی رودخانه‌ای اصلی به نام قزل اوزن و شاهرود تشکیل شده است که در محل سد سفیدرود به

2- Feature vector

شکل ۱- نمایش موقعیت جغرافیایی حوزه‌ی آبخیز سفیدرود بزرگ (قزل اوزن) (شرکت مهندسی مشاور مهاب قدس)

شکل ۲- نمایش موقعیت جغرافیایی حوزه‌ی آبخیز ارس (شرکت مهندسی مشاور مهاب قدس)

کارآمد به شکل چشم‌گیری کاهش می‌یابد. بیشتر الگوریتم‌های خوشبندی موجود می‌توانند در دو گروه طبقه‌بندی شوند: خوشبندی سلسله مراتبی و

پژوهش‌ها نشان می‌دهد قضاوت‌های ذهنی برای تعیین گروههای سایت‌های هیدرومتری با استفاده از روش‌های معمول، با به کارگیری شیوه‌های خوشبندی

نام اختصاص داده شده به خوشهای k ام و x_j^k مقدار میانگین ویژگی j ام برای خوشهای k ام است. با کمینه‌سازی تابع هدف، فاصله‌ی هر بردار مشخصه از مرکز خوشهای که به آن تعلق دارد به حداقل می‌رسد.

برای اجرای الگوریتم K-means باید ابتدا به تعداد خوشهای مورد نظر مرکز خوشه تعريف شود. هر خوشه توسط مرکز خود که میانگین بردارهای مشخصه می‌شود. اختصاص داده‌ها به خوشهای مختلف بر اساس دوری و نزدیکی به مرکز خوشه‌ها انجام می‌گیرد. پس از اتمام عملیات خوشه‌بندی، مرکز دسته‌ها با توجه به بردارهای مشخصه موجود در آنها به هنگام‌سازی شده و عملیات اختصاص بردارهای مشخصه تکرار می‌شود. این عملیات تا زمانی که بهترین نتیجه از نظر کمینه‌سازی تابع هدف حاصل شود، تکرار می‌گردد. بردارهای مشخصه در تکرارهای متعدد از خوشهای به خوشی دیگر انتقال می‌یابند تا مقدار تابع هدف کمینه شود. روش K-means بهدلیل کارایی خود در خوشه‌بندی مجموعه‌های بزرگ داده‌ها با ویژگی‌های عددی مشهور است (۱۷).

خوشه‌های تشکیل شده به صورت بصری و با استفاده از ساختهای صحت‌سنگی خوشه برای تعیین تعداد بهینه‌ی مناطق تفسیر می‌شوند. در مطالعه‌ی حاضر از میان ساختهای سنجش صحت خوشه‌بندی، شاخص مطالعات پیشین انتخاب شده است. این شاخص برای نامین بردار مشخصه در خوشه با (i) نشان داده شده و مطابق رابطه (۲) تعريف می‌شود.

$$(2) \quad s(i) = \frac{a(i) - b(i)}{\max\{a(i), b(i)\}}$$

که در آن $a(i)$ فاصله‌ی متوسط بردار مشخصه‌ی i ام نسبت به تمام بردارهای مشخصه‌ی دیگر موجود در خوشه و $b(i)$ حداقل فاصله‌ی متوسط بردار مشخصه‌ی i ام نسبت به تمام بردارهای مشخصه‌ی خوشه‌ی دیگر است. بر اساس رابطه (۲)، خواهیم داشت $1 - s(i) \leq 1$. اگر مقدار $s(i)$ نزدیک به ۱ باشد، می‌توان این طور نتیجه‌گیری کرد که بردار مشخصه‌ی i ام در خوشه‌ای مناسب جای گرفته است. از سوی دیگر چنان‌چه مقدار $s(i) \leq 1$ - نزدیک باشد، می‌توان این گونه استنتاج کرد که نامین بردار مشخصه به خوشه‌ی مناسبی تعلق نیافته است. از میانگین تمام مقادیر $s(i)$ که با S_{av} نشان داده می‌شود، برای قضاوت کلی در مورد خوشه‌بندی انجام گرفته استفاده می‌شود. بالا بودن کیفیت خوشه‌بندی بر اساس شاخص S_{av} بین معنا است که بردارهای مشخصه‌ی موجود در یک خوشه حتی‌الامکان به هم نزدیک و بردارهای مشخصه‌ی موجود در خوشه‌ای

خوشه‌بندی افزایی^۱ برخی از الگوریتم‌هایی که نماینده‌ی روش خوشه‌بندی سلسله مراتبی هستند، عبارتند از: تک پیوند، تمام پیوند، پیوند متوسط، و الگوریتم Ward. تفاوت این الگوریتم‌ها در راهبردی است که برای تعریف نزدیک‌ترین همسایه نسبت به یک خوشه استفاده می‌کنند. از جمله انواع الگوریتم‌های خوشه‌بندی افزایی K-medoids و K-means اشاره کرد. در این روش‌ها، تلاش می‌شود تا گروه‌بندی طبیعی موجود در داده‌ها طی یک افزار واحد بازیابی شود.

الگوریتم‌های خوشه‌بندی افزایی نیازمند یک حدس اولیه در مورد تعداد خوشه‌ها و مرکز خوشه‌ها و متأثر از این حدس‌های اولیه هستند، در حالی که روش‌های خوشه‌بندی سلسله مراتبی تحت تأثیر تعیین شرایط اولیه قرار نمی‌گیرند. روش‌های خوشه‌بندی افزایی در حدی که بردارهای مشخصه پتوانند از یک خوشه به خوشه دیگر برای کمینه‌سازی تابع هدف حرکت کنند، پویا هستند. اما در روش‌های سلسله مراتبی، بردارهای مشخصه‌ی تعلق گرفته به یک خوشه در مراحل ابتدایی، نمی‌توانند به خوشه‌ی دیگری انتقال یابند.

بهمنظور کم‌زنگ کردن نقاط ضعف هر یک از این دو گروه از الگوریتم‌ها، می‌توان از الگوریتم‌های خوشه‌بندی ترکیبی استفاده کرد. در الگوریتم‌های خوشه‌بندی ترکیبی، مرکز خوشه‌های نهایی حاصل از یک الگوریتم سلسله مراتبی به عنوان مرکز اولیه خوشه‌ها در یک الگوریتم افزایی به کار می‌رond. در این مطالعه مرکز خوشه‌های به دست آمده به وسیله‌ی الگوریتم سلسله مراتبی Ward به عنوان مرکز اولیه خوشه‌ها در الگوریتم افزایی K-means مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

الگوریتم Ward یک روش پرکاربرد برای مطالعات منطقه‌بندی در هیدرولوژی و اقلیم‌شناسی است. این الگوریتم مبتنی بر این فرض است که اگر دو خوشه به هم بپیوندند، تغییر در مقدار تابع هدف، تنها به رابطه‌ی بین این دو خوشه وابسته است و به روابط با دیگر خوشه‌ها بستگی ندارد (۱۷). تعاریف و روابط مختلفی برای سنجش فاصله‌ی میان هر دو بردار مشخصه وجود دارد که در این مطالعه از تعريف فاصله‌ی اقلیدسی استفاده شده است.

در انجام عملیات تحلیل خوشه‌ای، تابع هدف به صورت رابطه (۱) تعريف می‌شود،

$$(1) \quad F = \sum_{k=1}^K \sum_{j=1}^{n_k} \sum_{i=1}^{N_k} d^2(x_{ij}^k - x_{*j}^k)$$

که در آن، K نماد تعداد خوشه‌ها، N_k معرف تعداد بردارهای مشخصه در خوشه‌ی k ام، x_{ij}^k نماینده‌ی مقدار باز تجدید مقیاس شده‌ی ویژگی j ام در بردار مشخصه‌ی

می‌توان از توزیع پنج پارامتری ویکبی استفاده کرد (۹). در این مطالعه چگونگی برآش توزیع‌های سه پارامتری لجستیک تعمیم‌یافته (GLO)، مقادیر حدی تعمیم‌یافته (GEV)، نرمال تعمیم‌یافته (GNO)، پیرسون تیپ III(PE3) و پارتیوی تعمیم‌یافته (GPA) با استفاده از شاخص نکویی برآش Z مورد بررسی قرار گرفته است. این توزیع‌ها در حالت‌های خاص خود به صورت برخی توزیع‌های دو پارامتری شناخته شده در می‌آیند. همچنین در صورتی که اصلاح یک منطقه‌ی ناهمنگن به شکلی مناسب دشوار یا ناممکن باشد، یا هیچ یک از توزیع‌های سه پارامتری معرفی شده، به عنوان توزیع منطقه‌ای برآش خوبی را نشان ندهند، می‌توان از توزیع پنج پارامتری ویکبی که انعطاف‌پذیری بالاتری نسبت به توزیع‌های دو یا سه پارامتری دارد، به عنوان توزیع منطقه‌ای استفاده کرد (۹). توزیع منتخب منطقه‌ای معمولاً با اعمال ضربی مشخص برای هر سایت، تبدیل به توزیع ویژه‌ی آن سایت می‌گردد. این ضربی می‌تواند دبی متوسط هر سایت باشد.

در این مطالعه به منظور اجرای عملیات تحلیل خوش‌های، منطقه‌بندی و تحلیل فراوانی منطقه‌ای سیلاپ از نسخه ۲۱۵.۳ زبان برنامه‌نویسی R و محیط نرم افزاری مربوط به آن استفاده شده است. در این راه از بسته‌های cluster نسخه ۱.۱۴.۴ و ImomRFA نسخه ۲.۵ که برای استفاده در محیط نرم افزاری R به نگارش در آمده‌اند، بهره گرفته شده است.

نتایج و بحث

در این تحقیق ابتدا با استفاده از الگوریتم خوش‌بندی ترکیبی منطقه‌بندی بر اساس ویژگی‌های مختلف انجام گرفت. بدین صورت که ابتدا ایستگاه‌های هیدرومتری موجود در هر یک از دو حوزه‌ی سفیدرود و ارس با استفاده از الگوریتم خوش‌بندی سلسله مراتبی Ward در تعداد ۲ تا ۶ خوش‌جای گرفتند. سپس مراکز هر یک از این خوش‌های به عنوان مراکز اولیه خوش‌های در الگوریتم K-means برای حالت‌های ۲ تا ۶ خوش‌هایی مورد استفاده قرار گرفتند. تعداد دفعات تکرار الگوریتم K-means برابر ۱۰۰۰ تنظیم شد. در ادامه شاخص ناجوری D برای سایت‌های موجود در هر منطقه و شاخص‌های H برای مناطق تشکیل شده محاسبه شدند. از میان ۴۳ سایت مورد مطالعه در حوزه‌ی سفیدرود، تعداد ۲ سایت و از بین ۳۷ سایت مورد بررسی در حوزه‌ی ارس، تعداد ۶ سایت که در اجرای خوش‌بندی با استفاده از ویژگی‌های مختلف بر اساس شاخص D ناجور تشخیص داده شدند، از مجموعه‌ی سایت‌های مورد بررسی حذف شدند. سپس خوش‌بندی دوباره

مختلف حتی‌الامکان از یکدیگر دور هستند. برآورده سیلاپ در تحلیل فراوانی منطقه‌ای تا زمانی قابل اعتماد است که تعداد سال‌های آمار موجود در ایستگاه‌های یک منطقه بزرگ‌تر یا مساوی پنج برابر دوره‌ی بازگشت مورد نظر جهت برآورد بزرگ‌ی سیلاپ باشد (۱۷). از این‌رو تعداد سایت‌های موجود در هر منطقه و سال‌های آماری موجود برای هر یک از آنها عملی تعیین کننده در انتخاب تعداد خوش‌های است. در این تحقیق با توجه به تعداد سایت‌ها، نتایج حاصل از اختصاص سایت‌های موجود در حوزه‌های آبخیز سفیدرود و ارس به ۲ تا ۶ خوش‌های یا منطقه با استفاده از خوش‌بندی ترکیبی مورد ارزیابی قرار گرفته است.

مناطق تعریف شده در گام پیشین، با استفاده از آزمون‌های همگنی آماری ارزیابی می‌شوند. ابتدا با محاسبه‌ی شاخص ناجوری D برای سایت‌های موجود در هر منطقه، سایت‌هایی که از نظر آماری با سایر سایت‌های مورد بررسی ناسازگار هستند، شناسایی شده و حذف می‌شوند. سپس همگنی مناطق حاصل از عملیات خوش‌بندی، با استفاده از شاخص‌های ناهمنگنی H مورد ارزیابی قرار می‌گیرند. سه شاخص ناهمنگنی H_1 , H_2 و H_3 بر اساس گشتاورهای خطی تعریف می‌شوند. در هر منطقه اگر $H_1 < H_2$ باشد، منطقه همگن، اگر $H_2 < H_1$ باشد، منطقه نسبتاً ناهمنگن و اگر $H_2 = H_1$ باشد، منطقه کاملاً ناهمنگن است. از آنجا که در منطقه‌بندی با استفاده از روش‌های تحلیل خوش‌های، شاخص H_1 اهمیت و قابلیت اعتماد بیشتری دارد، لذا در بررسی همگنی مناطق حاصل، توجه و تأکید بیشتری به این شاخص معطوف می‌گردد. مناطق ناهمنگن، به منظور بهبود وضعیت همگنی‌شان می‌توانند با حذف یک یا چند ایستگاه که تأثیر بیشتری در افزایش ناهمنگنی دارند یا جایگزین محدود برخی سایت‌ها بین خوش‌های و یا باز تعریف مناطق در صورت نیاز، اصلاح شوند (۹).

هدف این مرحله اجرای آزمون‌های نکویی برآش منطقه‌ای برای تشخیص و برآش یک توزیع فراوانی سیلاپ مناسب بر داده‌های سیلاپ سایت‌ها در یک منطقه است. توزیع برآش یافته، برای برآورد چندک‌های^۱ سیلاپ استفاده می‌شود. در این مطالعه به منظور شناسایی توزیع بهینه برای هر منطقه از شاخص نکویی برآش Z استفاده شده است. چنانچه در یک منطقه برای توزیعی خاص ($DIST/Z^{DIST}$) باشد، آن توزیع می‌تواند به عنوان توزیع منطقه‌ای انتخاب شود. نزدیک‌تر بودن این مقدار به صفر می‌تواند نشان‌دهنده‌ی بهینه بودن انتخاب توزیع مورد نظر باشد. در صورتی که هیچ یک از توزیع‌های دو یا سه پارامتری به عنوان توزیع منطقه‌ای برآش مناسبی را نشان ندهند،

سالانه است.
پس از محاسبه‌ی مجدد شاخص‌های ناهمگنی H خوشبازی‌های دارای مقدار $I > H$ به عنوان مناطق همگن شناخته شده و تعداد آنها در هر مرحله از خوشبازی بندی ثبت شد. در جدول (۲) تعداد مناطق همگن، در مراحل مختلف خوشبازی بندی با استفاده از ویژگی‌های مختلف، ارائه شده است.

انجام گرفت و مقدار شاخص صحت خوشبازی S_{av} و شاخص‌های ناهمگنی H برای مناطق تشکیل شده مجدداً محاسبه شدند. بر اساس نتایج حاصل از محاسبه‌ی شاخص S_{av} در خوشبازی بندی بر اساس ویژگی‌های مختلف که در جدول (۱) ارائه شده است، بالاترین مقدار S_{av} برای منطقه‌بندی حوزه‌ی سفیدرود مربوط به حالت دو منطقه‌ای و برای حوزه‌ی ارس مربوط به حالت ۶ منطقه‌ای و هر دو بر اساس متوسط بارندگی

جدول ۱- مقدار شاخص صحت خوشبازی S_{av} در خوشبازی بندی با استفاده از ویژگی‌های مختلف، L نماد طول و عرض جغرافیایی، A نماد مساحت سطح زهکشی، C نماد ضریب رواناب و P نماد متوسط بارندگی سالانه هستند.

LAPC	LPC	LAP	LAC	APC	PC	AP	AC	LP	LC	LA	P	C	A	L	تعداد مناطق	حوزه مناطق
$\times 10^{-3}$																
۳۹	۴۳	۳۸	۳۸	۴۶	۵۳	۵۲	۴۳	۴۵	۴۱	۳۷	۸۱	۶۲	۵۷	۴۴	۲	
۳۸	۴۶	۴۰	۴۱	۴۷	۶۱	۵۰	۴۴	۵۲	۴۸	۴۵	۶۸	۵۹	۶۷	۵۹	۳	
۴۲	۵۴	۴۶	۴۰	۴۳	۴۵	۵۳	۴۶	۶۲	۴۹	۴۶	۶۷	۶۵	۶۳	۶۶	۴	
۴۴	۴۸	۴۸	۴۱	۴۱	۴۸	۵۵	۴۲	۶۰	۴۶	۵۰	۶۱	۶۶	۵۹	۶۵	۵	
۴۱	۴۳	۴۶	۳۸	۴۲	۴۹	۴۷	۴۵	۵۹	۴۵	۴۹	۶۰	۶۴	۵۹	۵۸	۶	
۲۹	۳۴	۲۱	۳۶	۳۱	۴۰	۲۸	۴۲	۴۱	۴۴	۳۶	۶۸	۸۰	۵۹	۵۷	۲	
۲۷	۳۷	۳۰	۳۷	۳۱	۴۸	۴۳	۴۷	۳۳	۵۰	۴۲	۷۷	۵۷	۵۸	۵۳	۳	
۲۶	۳۱	۲۸	۳۳	۳۳	۵۰	۴۴	۴۰	۳۱	۴۴	۴۳	۹۰	۵۳	۵۸	۵۷	۴	
۲۸	۳۳	۲۷	۳۷	۳۵	۵۳	۳۹	۴۱	۳۲	۴۵	۴۴	۹۲	۵۴	۵۶	۵۸	۵	
۲۹	۳۶	۲۹	۳۶	۳۴	۵۱	۴۳	۳۹	۳۶	۴۴	۴۳	۹۴	۵۱	۵۴	۵۵	۶	

جدول ۲- تعداد مناطق همگن در خوشبازی بندی با استفاده از ویژگی‌های مختلف

LAPC	LPC	LAP	LAC	APC	PC	AP	AC	LP	LC	LA	P	C	A	L	تعداد مناطق	حوزه مناطق
.	۱	۰	۰	۱	۲	
۲	۲	۲	۲	۱	۱	۱	۱	۲	۲	۱	۱	۱	۱	۳	۳	
۳	۳	۳	۳	۱	۱	۲	۰	۳	۳	۳	۲	۱	۱	۳	۴	
۴	۴	۴	۴	۲	۲	۳	۲	۳	۴	۴	۲	۲	۲	۴	۵	
۵	۵	۵	۵	۳	۳	۳	۴	۵	۵	۶	۲	۳	۳	۵	۶	
.	.	۱	۰	۰	۰	۰	۲	
۲	۰	۱	۲	۱	۰	۰	.	۱	۰	۰	۱	۰	۱	۱	۳	
۱	۰	۲	۱	۰	۱	۱	۱	۲	۲	۱	۲	۲	۱	۲	۴	
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲	۲	۲	۳	۳	۲	۲	۳	۵	
۲	۲	۲	۳	۲	۲	۲	۲	۲	۳	۴	۴	۴	۳	۴	۶	

L: نماد طول و عرض جغرافیایی، A: نماد مساحت سطح زهکشی، C: نماد ضریب رواناب و P: نماد متوسط بارندگی سالانه هستند.

کل مناطق را دارا هستند، باید بهترین حالت برگزیده شود. بدین منظور حالت‌های ۳ منطقه‌ای با ۲ منطقه‌ی همگن، حالت‌های ۵ منطقه‌ای با ۳ منطقه‌ی همگن و حالت‌های ۶ منطقه‌ای با ۴ منطقه‌ی همگن مورد بررسی قرار گرفتند. در جدول (۳) تعداد ایستگاه‌های جای گرفته در مناطق همگن در هر یک از این حالت‌ها ارائه شده است که در میان ۹ حالت مورد بررسی، حالت ۵ منطقه‌ای که مناطق آن بر اساس طول و عرض جغرافیایی و مساحت سطح زهکشی شکل گرفته‌اند، بیشترین تعداد ایستگاه‌های جای گرفته در مناطق همگن را داراست و بنابراین مناطق حاصل از این حالت برای اجرای تحلیل فراوانی منطقه‌ای در حوزه‌ی آبخیز ارس انتخاب شدند.

بر اساس جدول (۲)، در منطقه‌بندی حوزه‌ی آبخیز سفیدرود تنها در دو حالت تمامی مناطق تشکیل شده همگن هستند. حالت نخست مربوط به تقسیم حوزه به ۳ منطقه با استفاده از طول و عرض جغرافیایی و حالت دوم مربوط به تقسیم حوزه به ۶ منطقه با استفاده از طول و عرض جغرافیایی و مساحت سطح زهکشی به عنوان ویژگی‌های بردارهای مشخصه است. لذا مناطق حاصل از این دو حالت برای ادامه‌ی تحلیل فراوانی منطقه‌ای سیلاب در حوزه‌ی سفیدرود مورد استفاده قرار گرفتند. در مورد حوزه‌ی آبخیز ارس، همان‌گونه که در جدول (۲) دیده می‌شود، در هیچ یک از حالات منطقه‌بندی، تمام مناطق تشکیل شده همگن نیستند. لذا از بین حالتی که بیشترین نسبت مناطق همگن به

حالت منتخب برای حوزه‌ی ارس، مطابق نتایج مندرج در جدول ۴ مشخص شدند.

در ادامه با استفاده از شاخص نکویی برازش Z توزیع منطقه‌ای برگزیده برای هر یک از مناطق تشکیل شده در دو حالت منتخب برای حوزه‌ی سفیدرود و یک

جدول ۳- تعداد ایستگاه‌های مناطق همگن برای حالاتی از منطقه‌بندی حوزه‌ی ارس که بیشترین نسبت مناطق همگن به کل مناطق را دارند

۶						۵			۳			تعداد کل مناطق	
LA	P	C	L	LA	P	L	LAPC	LAC	LAC	ویژگی‌ها			
۱۹	۱۵	۱۹	۱۷	۲۱	۱۵	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	ایستگاه‌های موجود در مناطق همگن			

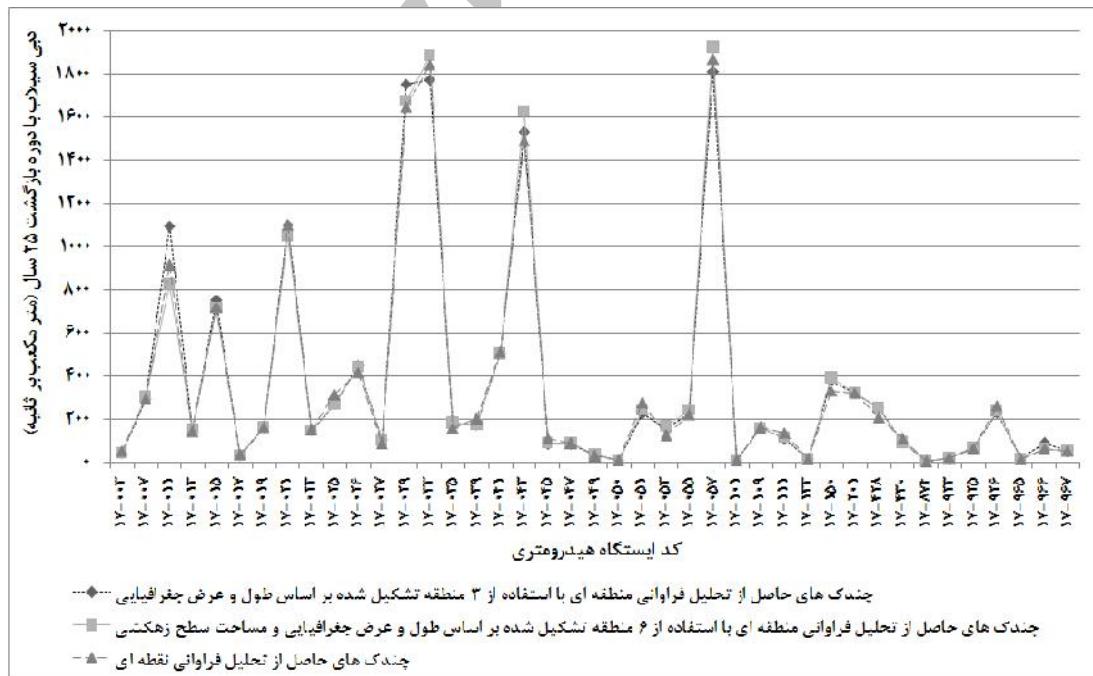
جدول ۴- توزیع‌های منطقه‌ای برگزیده برای مناطق تشکیل شده در حالات منتخب

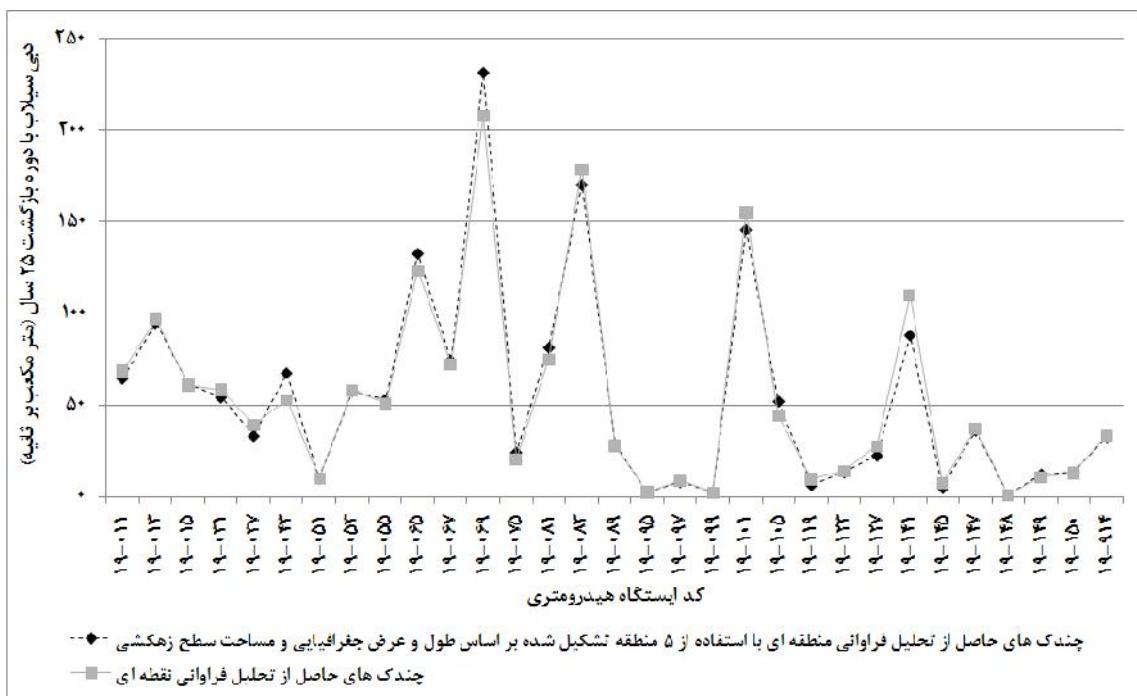
ارس						سفیدرود						حوزه‌ی آبخیز	
LA						LA						ویژگی‌ها	
۵	۴	۳	۲	۱	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۲	۱	شماره منطقه
WAK	GEV	GLO	WAK	GEV	GLO	WAK	GNO	GLO	PE3	GNO	WAK	GNO	GNO
													توزیع منطقه‌ای

GNO معرف توزیع نرمال تعیین یافته، GLO نماد توزیع لجستیک تعیین یافته، GEV معرف توزیع مقادیر حدی تعیین یافته، PE3 نماینده‌ی توزیع پیرسون تیپ III و WAK نشانه‌ی توزیع ویکبی است.

ایستگاه‌ها به صورت جداگانه صورت گرفت. چندک‌های برآورد شده برای سیلاب با دوره بازگشت روش منطقه‌ای و نقطه‌ای در دو حوزه‌ی سفیدرود و ارس به ترتیب در شکل‌های (۳) و (۴) مشاهده می‌شود.

سپس برآورد چندک‌های سیلاب با دوره بازگشت ۲۵ سال برای هر یک از این حالات با استفاده از تئوری گشتاورهای خطی انجام گرفت. به علاوه تحلیل فراوانی درون سایتی یا نقطه‌ای سیلاب نیز برای هر یک از

شکل ۴- برآورد سیلاب با دوره بازگشت ۲۵ سال با استفاده از تحلیل فراوانی منطقه‌ای و نقطه‌ای در حوزه‌ی ارس

همگن و فراوانی ایستگاه‌های جای گرفته در مناطق همگن دانست.

در نهایت با بررسی نتایج مربوط به چندک‌های برآورد شده سیلاب با استفاده از دو روش تحلیل فراوانی منطقه‌ای و نقطه‌ای در دو حوزه‌ی سفیدرود و ارس که در شکل‌های (۳ و ۴) نشان داده شده‌اند، مشخص می‌شود که مقادیر برآوردهای انجام شده با استفاده از تحلیل‌های منطقه‌ای و نقطه‌ای تا حد زیادی به هم نزدیک بوده و در مواردی که ایستگاهی فاقد آمار یا دارای آمار کوتاه مدت باشد، می‌توان با قابلیت اعتماد قابل قبولی از تحلیل فراوانی منطقه‌ای و منطقه‌بندی با استفاده از خوشبندی ترکیبی برای برآورد چندک‌های سیلاب در آن ایستگاه استفاده کرد که این نتیجه با نتایج اعلام شده در مطالعه راثو و سرینیواس (۱۵) مطابقت دارد. در ضمن استفاده از توزیع پنجم پارامتری ویکی در مواردی که منطقه‌ای شرایط همگنی را ارضا نمی‌کند و یا سایر توزیع‌ها برآش مناسبی بر داده‌های یک منطقه نشان نمی‌دهند، به عنوان توزیع منطقه‌ای می‌تواند نتایج مناسبی را حاصل کند که این موضوع در همانگی با نتیجه اعلام شده در مطالعه آهنی و همکاران (۱) می‌باشد.

عملکرد الگوریتم‌های خوشبندی ترکیبی در دیگر حوزه‌های آبخیز و چگونگی تأثیر استفاده از سایر ویژگی‌های مؤثر بر فرآیند تولید سیلاب در تشکیل بردارهای مشخصه و منطقه‌بندی حوزه‌ها از جمله

بررسی نتایج به دست آمده در این مطالعه نشان می‌دهد که در مواردی که ویژگی‌های مورد استفاده در خوشبندی با ویژگی‌های به کار رفته در آزمون همگنی متفاوت باشند، کیفیت خوشبندی که بر اساس شاخص صحت خوشبندی تعیین می‌شود، لزوماً ارتباط مشخصی با همگنی مناطق تشکیل شده ندارد. افزون بر این، با توجه به نتایج مندرج در جدول (۱) به نظر می‌رسد به طور معمول با افزایش تعداد ویژگی‌های مورد استفاده در خوشبندی دو حوزه‌ی مورد مطالعه، مقدار شاخص S_{av} کاهش می‌یابد.

همچنین با بررسی نتایج ارائه شده در جداول (۲ و ۳) می‌توان دریافت که بر اساس تعداد مناطق همگن تشکیل شده و ایستگاه‌های موجود در آنها، حالت‌های مربوط به تقسیم حوزه‌ی سفیدرود به ۳ منطقه با استفاده از طول و عرض جغرافیایی و ۶ منطقه بر اساس طول و عرض جغرافیایی و مساحت زهکشی، حالت‌های بهینه هستند. شایان ذکر است که حالت ۳ منطقه‌ای به دلیل تشکیل مناطقی با تعداد ایستگاه‌ها و داده‌های آماری بیشتری، امکان برآورد سیلاب با دوره‌های بازگشت بزرگ‌تر را فراهم می‌کند که از این نظر، حالت ۳ منطقه‌ای نسبت به حالت ۶ منطقه‌ای برتری دارد. به علاوه مطابق نتایج ثبت شده در جداول (۲ و ۳) می‌توان تقسیم حوزه‌ی آبخیز ارس به ۵ منطقه بر اساس طول و عرض جغرافیایی و مساحت سطح زهکشی را حالت بهینه‌ی منطقه‌بندی این حوزه از جهت تعداد مناطق

۱۹ مطالعه‌ی کاربرد روش‌های تحلیل خوش‌های و تحلیل فراوانی منطقه‌ای با استفاده از گشتاورهای خطی پیشنهاد می‌شود.

مواردی است که می‌تواند در مطالعات آتی در این زمینه مورد بررسی قرار گیرد. همچنین با توجه به اهمیت فراوان مطالعات مربوط به پدیده خشکسالی در ایران،

منابع

1. Ahani, A., S.S. Mousavi Nadoushani and M. Zare Karizi. 2012. Comparison of uncertainty of flood quantiles estimation in regional frequency analysis using Dalrymple flood index method and L-moments. *Journal of Irrigation and Water Engineering*, 10: 79-91. (In Persian)
2. Burn, D.H. 1989. Cluster analysis as applied to regional flood frequency. *Journal of Water Resources Planning and Management*, 115: 567-582.
3. Burn, D.H. 1997. Catchment similarity for regional flood frequency analysis using seasonality measures. *Journal of Hydrology*, 202: 212-230.
4. Burn, D.H and N.K. Goel. 2000. The formation of groups for regional flood frequency analysis. *Hydrological Sciences Journal*, 45: 97-112.
5. Chavoshi, S and W.N.A. Soleiman. 2009. Delineating pooling group for flood frequency analysis using soft computing. *European Journal of Scientific Research*, 35: 181-187.
6. Dalrymple, T. 1960. Flood frequency analysis. U.S. Geological Survey, Water Supply Paper, 1543-A., U.S. Department of the Interior, Washington DC, USA.
7. Greenwood, J.A., J.M. Landwehr, N.C. Matalas and J.R. Wallis. 1979. Probability weighted moments: Definition and relation to parameters of distribution expressible in inverse form. *Water Resources Research*, 15: 1049-1054.
8. Hosking, J.R.M. 1990. L-moments: Analysis and estimation of distributions using linear combinations of order statistics. *Journal of the Royal Statistical Society, Series B*, 52: 105-24.
9. Hosking, J.R.M. and J.R. Wallis. 1997. *Regional Frequency Analysis: An Approach Based on L-moments*. Cambridge University Press, New York, USA, 224 pp.
10. Kumar, R., R.D. Singh and S.M. Seth. 1999. Regional flood formula for seven subzones of India. *Journal of Hydrologic Engineering*, 4: 240-244.
11. Kumar, R and C. Chatterjee. 2005. Regional flood frequency analysis using L-moment for North Brahmaputra region of India. *Journal of Hydrologic Engineering*, 10: 1-7.
12. Kumar, R., C. Chatterjee, S. Kumar, A.K. Lohani and R.D. Singh. 2003. Development of regional flood frequency relationships using L-moments for Middle Ganga Plains Subzone 1(f) of India. *Water Resources Management*, 17: 243-257.
13. Mosley, M.P. 1981. Delimitation of New Zealand hydrological regions. *Journal of Hydrology*, 49: 173-192.
14. Nathan, R.J. and T.A. McMahon. 1990. Identification of homogeneous regions for the purposes of regionalisation. *Journal of Hydrology*, 121: 217-238.
15. Rao, A.R. and V.V. Srinivas. 2006. Regionalization of watersheds by hybrid cluster analysis. *Journal of Hydrology*, 318: 37-56.
16. Rao, A.R. and V.V. Srinivas. 2006. Regionalization of watersheds by fuzzy cluster analysis. *Journal of Hydrology*, 318: 57-79.
17. Rao, A.R. and V.V. Srinivas. 2008. *Regionalization of Watersheds: An Approach Based on Cluster Analysis*. Series: Water Science and Technology Library, Vol. 58, Springer Publishers, Berlin, Germany, 241 pp.
18. Sarkar, S., N.K. Goel and B.S. Mathur. 2010. Development of isopluvial map using L-moment approach for Tehri-Garhwal Himalaya. *Stochastic Environmental Research and Risk Assessment*, 24: 411-423.
19. Srinivas, V.V., S. Tripathi, A.R. Rao and R.S. Govindaraju. 2008. Regional flood frequency analysis by combining self-organizing feature maps and fuzzy clustering. *Journal of Hydrology*, 348: 148-166.
20. Tasker, G.D. 1982. Comparing methods of hydrologic regionalization. *Water Resources Bulletin*, 18: 965-970.
21. Wallis, J.R. 1982. Hydrologic problems associated with oil shale development. In *Environmental Systems and Management*, edited by S. Rinaldi, 85-102 pp., Amsterdam, North-Holland.

Regional Flood Frequency Analysis by Hybrid Cluster Analysis and L-moments

Ali Ahani¹, Samad Emamgholizadeh², Seyed Saeid Mousavi Nadoushani³ and Khalil Azhdari⁴

1- M.Sc. Student, Shahrood University (Corresponding author: ali.ahani66@yahoo.com)

2 and 4- Associate Professor, Shahrood University

3- Assistant Professor, Shahid Beheshti University

Received: May 11, 2013

Accepted: January 26, 2014

Abstract

Recent studies show that cluster analysis methods are one of the most useful techniques of regionalization of watersheds for regional flood frequency analysis. In this study combination of Ward and K-means clustering algorithms is used for regionalization of gauging stations in Sefidrood and Aras watersheds in order to use advantages and decrease influences of disadvantages of two main categories of cluster analysis methods. Also effects of selection and usage of some geographical, physiographic and meteorological attributes and their combinations on homogeneity of regions formed by cluster analysis is studied. Assessment of homogeneity of final regions and performance of regional flood frequency analysis using L-moments show that combination of longitude, latitude and drainage area as attributes used for regionalization of Sefidrood and Aras watersheds may be the best option to form maximum number of homogeneous regions. Furthermore, Wakeby distribution may be used as regional distribution for heterogeneous regions.

Keywords: Regional frequency analysis, L-moments, Cluster analysis, Hybrid clustering

Archive of